Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 92/42/EEG

av den 21 maj 1992

om effektivitetskrav för nya värmepannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle

(EGT L 167, 22.6.1992, s. 17)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets direktiv 93/68/EEG av den 22 juli 1993	L 220	1	30.8.1993
►**M2**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG av den 11 februari 2004	L 52	50	21.2.2004
►**M3**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005	L 191	29	22.7.2005
►**M4**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/28/EG av den 11 mars 2008	L 81	48	20.3.2008

▼B

RÅDETS DIREKTIV 92/42/EEG

av den 21 maj 1992

om effektivitetskrav för nya värmepannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

i samarbete med Europaparlamentet ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

Beslut 91/565/EEG ([4]) föreskriver att effektivare energianvändning i gemenskapen skall främjas i enlighet med SAVE-programmet.

Det är viktigt att främja åtgärder som syftar till ett gradvis upprättande av den inre marknaden under tiden fram till den 31 december 1992. Den inre marknaden omfattar ett område utan inre gränser med garanterad fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital.

Rådets resolution av den 15 januari 1985 om förbättring av energisparprogrammen i medlemsstaterna ([5]) uppmanar medlemsstaterna att fortsätta och då så är nödvändigt öka sina ansträngningar att främja ett mera rationellt energiutnyttjande genom ytterligare utveckling av integrerade energisparåtgärder.

Rådets resolution av den 16 september 1986 behandlar nya mål för gemenskapens energipolitik fram till 1995 och konvergensen mellan medlemsstaternas politik ([6]) och framför allt målet att förbättra energiintensiteten med minst 20 %.

Artikel 130r i fördraget föreskriver att gemenskapens åtgärder i fråga om miljön skall ha som mål att säkerställa ett varsamt och rationellt utnyttjande av naturresurserna.

Det är lämpligt att ta en hög skyddsnivå som utgångspunkt för förslag om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om hälsa, säkerhet, miljöskydd och konsumentskydd.

Rådets resolution av den 21 juni 1989 anger att gemenskapen bör ta vederbörlig hänsyn till möjliga klimatförändringar som har samband med växthuseffekten ([7]) och rådets slutsatser av den 29 oktober 1990 går ut på att CO_2-utsläppen år 2000 bör ha stabiliserats på 1990 års nivå i hela gemenskapen.

Hushålls- och servicesektorn svarar för större delen av den slutliga energiförbrukningen i gemenskapen.

Denna sektor kommer att bli ännu viktigare genom att utvecklingen går mot en högre andel centralvärme och en allmän ökning av värmekomforten.

Högre verkningsgrad för värmepannor ligger i konsumentens intresse, och energibesparingen kommer att avspeglas i minskad import av kolväten. En minskning av gemenskapens energiberoende kommer att få en positiv effekt på dess handelsbalans.

([1]) EGT nr C 292, 22.11.1990, s. 8.
([2]) EGT nr C 129, 20.5.1991, s. 97 och EGT nr C 94, 13.4. 1992.
([3]) EGT nr C 102, 18.4.1991, s. 46.
([4]) EGT nr L 307, 8.11.1991, s. 34.
([5]) EGT nr C 20, 22.1.1985, s. 1.
([6]) EGT nr C 241, 25.9.1986, s. 1.
([7]) EGT nr C 183, 20.7.1989, s. 4.

▼B

Rådets direktiv 78/170/EEG av den 13 februari 1978 om funktionen hos värmeanordningar för rumsuppvärmning och varmvattenförsörjning i nya eller befintliga ickeindustriella byggnader samt värmeisolering och varmvattenförsörjning i hushåll i nya, icke-industriella byggnader ([1]) har lett till att väsentligt olika krav på verkningsgrad har fastställts i olika medlemsstater.

Kravet på hög verkningsgrad för värmepannor kommer att minska de tekniska skillnaderna mellan de utrustningar som släpps ut på marknaden och därigenom underlätta serieproduktion och leda till besparingar genom stordrift. Om energikraven inte ställs tillräckligt högt kan följden då den inre marknaden genomförts bli en markant sänkning av verkningsgraden för värmeinstallationer genom att värmepannor med låg verkningsgrad sprids på marknaden.

De lokala klimatförhållandena och byggnadernas egenskaper i fråga om energi och användning uppvisar stora skillnader inom gemenskapen. Medlemsstaterna måste vid genomförandet av detta direktiv beakta denna olikhet när de fastställer villkoren för att pannor skall få tas i bruk. Dessa omständigheter motiverar att medlemsstater, där varmvattenpannor och pannor som är konstruerade för att installeras i bostadsutrymmen redan finns installerade i stor omfattning vid tiden för antagandet av detta direktiv, inom vissa gränser får fortsätta att tillåta att dessa pannor släpps ut på deras marknader och tas i drift, men kommissionen skall särskilt vaka över dessa.

Detta direktiv vars syfte är att avlägsna tekniska hinder i fråga om pannornas verkningsgrad, skall följa den nya metod som fastställts i rådets resolution av den 7 maj 1985 ([2]). Enligt den metoden skall harmoniseringen av lagstiftningen begränsas till antagande, genom direktiv som grundar sig på artikel 100 i Romfördraget, av väsentliga krav som de produkter som släpps ut på marknaden måste uppfylla. Kraven skall uttryckas tillräckligt exakt för att utgöra juridiskt bindande förpliktelser och för att göra det möjligt för certifieringsmyndigheterna att bestyrka produkternas överensstämmelse direkt på grundval av dessa krav i fall då standarder saknas.

I direktiv 83/189/EEG ([3]) finns föreskrifter om ett informationsförfarande för tekniska standarder och föreskrifter.

I beslut 90/683/EEG ([4]) finns föreskrifter om moduler för olika stadier i förfaranden vid bedömning av överensstämmelse, avsedda att användas i tekniska harmoniseringsdirektiv.

Pannor som uppfyller kraven på verkningsgrad bör vara märkta med EG-märket och annan märkning som behövs för att de fritt skall kunna förflyttas och tas i drift i gemenskapen på det sätt som de är avsedda för.

I direktiv 89/106/EEG ([5]) finns föreskrifter om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter.

För att uppmuntra en rationell energianvändning i enlighet med rådets direktiv 90/396/EEG av den 29 juni 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen ([6]) bör krav på verkningsgraden fastställas för de gaseldade pannor som avses i detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

([1]) EGT nr L 52, 23.2.1978, s. 32. Direktivet har ändrats med direktiv 82/885/EEG (EGT nr L 378, 31.12.1982, s. 19).
([2]) EGT nr C 136, 4.6.1985, s. 1.
([3]) EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom beslut 90/230/EEG (EGT nr L 128, 18.5.1990, s. 15).
([4]) EGT nr L 380, 31.12.1990, s. 13.
([5]) EGT nr L 40, 11.2.1989, s. 12.
([6]) EGT nr L 196, 26.7.1990, s. 15.

▼B

Artikel 1

Detta direktiv som faller inom ramen för SAVE-programmet om främjande av ett effektivt utnyttjande av energin i gemenskapen ställer krav på verkningsgrad för sådana nya pannor med en märkeffekt på minst 4 kW och högst 400 kW som eldas med flytande eller gasformiga bränslen, nedan kallade ”pannor”.

Artikel 2

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

— *Panna:* den kombinerade enheten av varmvattenbehållare och brännare konstruerad för att överföra värme som frigörs vid förbränningen till vattnet.

— *Anordning:*

  — en behållare som är konstruerad för att en brännare skall kunna monteras,

  — en brännare konstruerad för montering på en behållare.

— *Märkeffekt (uttryckt i kW):* den högsta av tillverkaren fastställda och garanterade värmeeffekt som kan avges under kontinuerlig drift under förutsättning att den av tillverkaren angivna nyttoverkningsgraden uppfylls.

— *Nyttoverkningsgrad (uttryckt i %):* förhållandet mellan den värmeeffekt som överförs till pannvattnet och produkten av nettokalorivärdet vid konstant bränsletryck och förbrukningen uttryckt som en kvantitet bränsle per tidsenhet.

— *Partiell belastning (uttryckt i %):* förhållandet mellan en pannas nyttoeffekt vid intermittent drift eller vid en effekt som är lägre än märkeffekten och märkeffekten.

— *Genomsnittstemperatur för pannvattnet:* medelvärdet av vattentemperaturerna vid vattnets inlopp i och utlopp ur pannan.

— *Standardpanna:* en panna vars genomsnittliga vattentemperatur kan begränsas genom konstruktionen.

— *Varmvattenpanna:* en panna konstruerad för att mata ett centralvärmesystem och för att monteras i en eldstad som en del av en kombinerad anläggning, bestående av en varmvattenpanna och en gasbrännare.

— *Lågtemperaturpanna:* en panna som kan fungera kontinuerligt med en matarvattentemperatur på 35—40ºC och under vissa förhållanden bilda kondensat. Denna beteckning omfattar också kondensationspannor för flytande bränsle.

— *Gaskondenspanna:* en panna som är konstruerad för att slutgiltigt kondensera en stor del av den vattenånga som finns i förbränningsgaserna.

— *Panna för installation i bostadsutrymmen:* en panna med en märkeffekt på mindre än 37 kW som är konstruerad för att ge värme åt en del av det bostadsutrymme där den är installerad genom värmeavgivning från höljet och som har ett öppet expansionskärl vilket ger varmvatten med självcirkulation. Dessa pannor skall på höljet ha en påskrift, som visar att de skall installeras i ett bostadsutrymme.

Artikel 3

1. Detta direktiv omfattar inte

▼B

— pannor som kan eldas med olika typer av bränsle, inklusive fasta bränslen,

— genomströmningspannor,

— pannor konstruerade för att eldas med bränslen vars egenskaper avsevärt skiljer sig från egenskaperna hos de bränslen i vätskeform och gasform som vanligen används (industriavfall, gas, biogas osv.),

— kaminer och anordningar som huvudsakligen är avsedda att värma upp de lokaler där de är installerade och som samtidigt, såsom en sidofunktion, framställer varmvatten för centralvärme och för hushållsbruk,

— anordningar med en märkeffekt som är mindre än 6 kW, med självcirkulation och som uteslutande är konstruerade för framställning av förrådsvarmvatten för hushållsbruk,

— specialtillverkade pannor,

▼M2

— kraftvärmepannor enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG av den 11 februari 2004 om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi ([1]).

▼B

2. För pannor med dubbla funktioner, avsedda att värma upp utrymmen och samtidigt ge varmt hushållsvatten, gäller de krav på verkningsgrad som anges i artikel 5.1 endast uppvärmningsfunktionen.

Artikel 4

▼M1

1. Medlemsstaterna får inte begränsa, hindra eller förbjuda att apparater eller pannor släpps ut på marknaden eller tas i bruk inom deras territorium om de uppfyller bestämmelserna i detta direktiv och om de bär CE-märkning enligt artikel 7, vilket anger att de uppfyller alla bestämmelser i detta direktiv, inbegripet förfarandena vid bedömning av överensstämmelse enligt artiklarna 7 och 8, såvida inte annat har fastställts i fördraget eller i andra direktiv eller gemenskapsbestämmelser.

▼B

2. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att pannor kan tas i bruk bara om de uppfyller kraven på verkningsgrad i artikel 5.1 och de villkor för att tas i bruk som medlemsstaterna fastställer på grundval av de lokala klimatförhållandena och byggnadernas energimässiga och användningsmässiga egenskaper.

3. Medlemsstaterna skall emellertid, om varmvattenpannor eller pannor för installation i bostadsutrymmen redan finns installerade i stor omfattning den dag då detta direktiv antas, fortsätta att tillåta att pannorna tas i bruk, under förutsättning att deras verkningsgrad både vid märkeffekt och vid 30 % partiell belastning inte ligger mer än 4 % under kraven för standardpannor i artikel 5.1.

4. Verkningarna av bestämmelserna i punkterna 2 och 3 skall kontinuerligt övervakas av kommissionen och analyseras i den rapport som skall lämnas enligt artikel 10. För detta ändamål skall medlemsstaterna till kommissionen lämna alla uppgifter som den behöver för att kunna förelägga rådet de ändringsförslag enligt den artikeln vilka under alla omständigheter skall säkerställa pannornas energiverkningsgrad och fria rörlighet i gemenskapen.

▼M1

5. a) Om pannorna omfattas av andra direktiv som rör andra aspekter och som också föreskriver CE-märkning, anger denna märkning

([1]) EUT L 52, 21.2.2004, s. 50.

▼M1

att pannorna i fråga även antas uppfylla bestämmelserna i dessa andra direktiv.

b) Om ett eller flera av dessa direktiv tillåter tillverkaren att under en övergångsperiod välja vilka bestämmelser som skall tillämpas, anger CE-märkningen emellertid endast att pannorna överensstämmer med de direktiv som tillverkaren tillämpar. I sådana fall måste uppgifter om de direktiv som tillämpas, så som dessa offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, ges i de dokument, meddelanden eller instruktioner som krävs enligt direktiven och som medföljer de berörda pannorna.

▼B

Artikel 5

1. Pannor måste uppfylla följande krav på nyttoverkningsgrad:

— Vid märkeffekt, dvs. vid drift vid en märkeffekt Pn, uttryckt i kW, vid en genomsnittlig varmvattentemperatur av 70ºC,

och

— vid partiell belastning, dvs. vid drift med 30 % partiell belastning, vid en genomsnittlig varmvattentemperatur som varierar beroende på typen av varmvattenberedare.

De krav på nyttoverkningsgrad som skall uppfyllas framgår av följande tabell:

Panntyp	Effektområde	Verkningsgrad vid märkeffekt		Verkningsgrad vid partiell belastning	
	kW	Genomsnittstemperatur för pannvattnet (ºC)	Krav på verkningsgrad (%)	Genomsnittstemperatur för pannvattnet (ºC)	Krav på verkningsgrad (%)
Standardpannor	4 — 400	70	≥ 84 + 2 log Pn	≥ 50	≥ 80 + 3 log Pn
Lågtemperaturpannor (*)	4 — 400	70	≥ 87,5 + 1,5 log Pn	40	≥ 87,5 + 1,5 log Pn
Gaskondenspannor	4 — 400	70	≥ 91 + 1 log Pn	30 (**)	≥ 97 + 1 log Pn

(*) Inklusive kondensationspannor för flytande bränsle.
(**) Matarvattentemperatur.

2. De harmoniserade standarder för kraven enligt detta direktiv som utarbetas på uppdrag av kommissionen i överensstämmelse med direktiv 83/189/EEG och 88/182/EEG ([1]) skall bl. a. fastställa vilka kontrollmetoder som skall gälla för produktion och mått. Lämpliga toleranser måste innefattas i verkningsgradsnivåerna.

▼M3

———————

▼B

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall förutsätta att de väsentliga kraven på verkningsgrad i artikel 5.1 är uppfyllda för pannor som överensstämmer med de harmoniserade standarder vilkas referensnummer har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och för vilka medlemsstaterna har offentliggjort referensnumren för de nationella standarder som motsvarar dessa harmoniserade standarder. Sådana pannor skall vara

([1]) EGT nr L 81, 26.3.1988, s. 75.

▼B

►M1 CE-märkta ◄ enligt bilaga 1 punkt 1 och skall åtföljas av en EG-försäkran om överensstämmelse.

2. Överensstämmelsen hos serietillverkade pannor skall certifieras genom

— kontroll av verkningsgraden för en panntyp enligt modul B i bilaga 3,

— en EG-försäkran om överensstämmelse med godkänd typ enligt modul C, D eller E i bilaga 4.

För pannor som eldas med gasformiga bränslen skall vid bedömning av verkningsgradens överenstämmelse samma förfaranden användas som vid bedömningen av säkerhetskrav enligt direktiv 90/396/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen.

3. När anordningar som avsätts separat släpps ut på marknaden skall de vara ►M1 CE-märkta ◄ och åtföljas av en EG-försäkran om överensstämmelse med godkänd typ som anger de parametrar som efter montering gör att de uppnår den nyttoverkningsgrad som anges i artikel 5.1.

▼M1

4. CE-märkningen som anger överensstämmelse med kraven i detta direktiv och med övriga bestämmelser som rör medgivande till CE-märkningen samt de påskrifter som anges i bilaga 1 skall fästas på pannorna på så sätt att märkningen är väl synlig, lättläst och inte kan utplånas. Det skall vara förbjudet att på sådana produkter fästa märkningar som kan vilseleda tredje man vad gäller CE-märkningens innebörd och utformning. Andra märkningar får anbringas på pannor och apparater förutsatt att detta inte minskar CE-märkningens synlighet eller läslighet.

5. a) Om en medlemsstat eller ett anmält organ konstaterar att CE-märkningen har anbringats utan att detta är berättigat, är tillverkaren eller den som representerar honom inom gemenskapen skyldig att bringa pannan i överensstämmelse med bestämmelserna för CE-märkning och att se till att överträdelsen upphör på de villkor som medlemsstaten fastställer.

b) Om den bristande överensstämmelsen fortsätter skall medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda utsläppandet på marknaden av produkten i fråga eller för att säkerställa att den återkallas från marknaden. Medlemsstaten skall underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

▼B

Artikel 8

▼M1

1. Medlemsstaterna skall anmäla till kommissionen och övriga medlemsstater vilka organ de har utsett för att genomföra förfarandena enligt artikel 7 samt vilka specifika uppgifter dessa organ har ålagts att utföra och vilka identifikationsnummer kommissionen på förhand har tilldelat dem.

Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra en lista över de anmälda organen med identifikationsnummer och de uppgifter för vilka de har anmälts. Kommissionen skall ansvara för att denna lista hålls aktuell.

▼B

2. Medlemsstaterna skall använda de minimikriterier som fastställs i bilaga 5 när dessa organ utses. Organ som uppfyller de kriterier som fastställs i motsvarande harmoniserade standarder skall anses uppfylla kriterierna i bilagan.

▼B

3. En medlemsstat som har anmält ett visst organ måste återkalla anmälan, om medlemsstaten finner att organet inte längre uppfyller de kriterier som avses i punkt 2. Medlemsstaten skall genast underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om detta och skall återkalla anmälan.

Artikel 9

1. Före den 1 januari 1993 skall medlemsstaterna besluta om och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 1994.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Fram till och med den 31 december 1997 skall medlemsstaterna tillåta att anordningar släpps ut på marknaden och tas i bruk om de uppfyller de nationella regler som är i kraft inom deras territorium den dag då detta direktiv antas.

Artikel 10

Tre år efter genomförandet av detta direktiv skall kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och till rådet om de resultat som uppnåtts. Rapporten skall åtföljas av förslag till eventuella ändringar av direktivet mot bakgrund av dessa resultat och den tekniska utvecklingen.

▼M3

Artikel 10a

Detta direktiv utgör en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter ([1]), när det gäller energieffektivitet under användning, i enlighet med det direktivet, och kan ändras eller upphävas ►M4 i enlighet med artikel 19.3 i direktiv 2005/32/EG ◄.

▼B

Artikel 11

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

([1]) EGT L 191, 22.7.2005, s. 29.

▼M1

BILAGA 1

CE-MÄRKNING OM ÖVERENSSTÄMMELSE OCH YTTERLIGARE SPECIELL MÄRKNING

1. **CE-märkning om överensstämmelse**

— CE-märkningen om överensstämmelse skall bestå av bokstäverna ”CE” i följande utformning:

— Om CE-märkningen förminskas eller förstoras skall de proportioner som anges i ovanstående modell bibehållas.

— Vertikalt skall de olika komponenterna i CE-märkningen vara ungefär lika höga och inte lägre än 5 mm.

▼M3

_____

▼B

BILAGA 3

Modul B: EG-typkontroll

1. Denna modul beskriver den del av förfarandet genom vilken ett anmält organ förvissar sig om och intygar att ett för den planerade tillverkningen representativt provexemplar uppfyller tillämpliga bestämmelser i direktivet.

2. Ansökan om EG-typkontroll skall ges in av tillverkaren eller den som representerar honom i gemenskapen till ett anmält organ efter eget val.

   Ansökan skall innehålla följande:

   — Tillverkarens namn och adress och, om ansökan ges in av hans representant, även dennes namn och adress.

   — En skriftlig försäkran om att samma ansökan inte har givits in till något annat anmält organ.

   — Den tekniska dokumentationen enligt punkt 3.

   Sökanden skall till det anmälda organets förfogande ställa ett provexemplar, i fortsättningen kallat ”typ”, som är representativt för den planerade tillverkningen. Det anmälda organet kan begära in ytterligare provexemplar om så krävs för att genomföra provningsprogrammet.

3. Den tekniska dokumentationen skall göra det möjligt att bedöma hur produkten överensstämmer med direktivets krav. Den skall omfatta produktens konstruktion, tillverkning och funktion i den mån så behövs för en sådan bedömning samt i den utsträckning det är av betydelse för bedömningen innehålla

   — en allmän typbeskrivning,

   — översiktliga konstruktions- och tillverkningsritningar samt scheman över komponenter, delmonteringar, kretsar osv.,

   — beskrivningar och förklaringar som behövs för att förstå dessa ritningar och scheman och hur produkten fungerar,

   — en lista över de standarder som avses i artikel 5.2 och som helt eller delvis följs samt, till den del sådana standarder inte har följts, beskrivningar av de lösningar som har valts för att uppfylla direktivets väsentliga krav,

   — resultat av gjorda konstruktionsberäkningar, genomförda undersökningar osv.,

   — provningsrapporter.

4. Det anmälda organet skall

   4.1. granska den tekniska dokumentationen, förvissa sig om att typen är tillverkad i överensstämmelse med den tekniska dokumentationen samt identifiera vilka delar som är konstruerade enligt tillämpliga bestämmelser i de standarder som avses i artikel 5.2 och vilka delar som är konstruerade utan tillämpning av sådana bestämmelser,

   4.2. utföra eller låta utföra vederbörliga undersökningar och nödvändiga provningar för att, när de standarder som avses i artikel 5.2 inte har följts, kontrollera om de lösningar som tillverkaren har valt uppfyller direktivets väsentliga krav,

   4.3. utföra eller låta utföra vederbörliga undersökningar och nödvändiga prov för att, när tillverkaren valt att följa tillämpliga standarder, kontrollera om dessa verkligen har följts,

   4.4. i samråd med sökanden bestämma var undersökningar och nödvändiga provningar skall utföras.

5. Om typen uppfyller direktivets bestämmelser, skall det anmälda organet till sökanden utfärda ett EG-typintyg. Intyget skall innehålla tillverkarens namn och adress, slutsatser av undersökningen samt de uppgifter som behövs för att identifiera den godkända typen.

   En lista över de delar av den tekniska dokumentationen som är av betydelse skall bifogas intyget. Det anmälda organet skall bevara en kopia av denna lista.

▼B

Om sökanden eller den som representerar honom i gemenskapen får avslag på en ansökan om typintyg, skall det anmälda organet utförligt motivera detta avslag.

Det skall finnas en möjlighet att överklaga.

6. Sökanden skall underrätta det anmälda organ som hos sig bevarar den tekniska dokumentationen för EG-typintyget om alla ändringar av den godkända produkten. Nytt godkännande krävs om ändringarna kan påverka överensstämmelsen med de väsentliga kraven eller villkoren för användning av produkten. Det nya godkännandet utfärdas i form av ett tillägg till det ursprungliga EG-typintyget.

7. Varje anmält organ skall till övriga anmälda organ lämna information av betydelse om utfärdade eller återkallade EG-typintyg och tillägg till sådana.

8. Övriga anmälda organ kan få kopior av EG-typintyg och/eller tillägg till dessa. Intygens bilagor skall stå till övriga anmälda organs förfogande.

9. Tillverkaren eller den som representerar honom i gemenskapen skall tillsammans med den tekniska dokumentationen bevara kopior av EG-typintyg och tillägg till dessa under minst tio år efter det att tillverkningen av produkten har upphört.

Om varken tillverkaren eller någon som representerar honom finns i gemenskapen skall skyldigheten att hålla den tekniska dokumentationen tillgänglig vila på den som släpper ut produkten på gemenskapsmarknaden.

▼B

BILAGA 4

Modul C: Överensstämmelse med typ

1. Denna modul beskriver den del av förfarandet genom vilken tillverkaren eller den som representerar honom i gemenskapen säkerställer och försäkrar att berörda produkter överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget, och att de uppfyller tillämpliga krav i direktivet. ►M1 Tillverkaren eller den som representerar honom inom gemenskapen skall anbringa CE-märkningen på varje apparat samt upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse. ◄

2. Tillverkaren skall vidta alla de åtgärder som behövs för att det i tillverkningsprocessen skall säkerställas att de tillverkade produkterna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget och med kraven på verkningsgrad i direktivet.

3. Tillverkaren eller den som representerar honom skall bevara en kopia av försäkran om överensstämmelse under minst 10 år efter det att tillverkningen av produkten har upphört.

   Om varken tillverkaren eller någon som representerar honom finns i gemenskapen, skall skyldigheten att hålla den tekniska dokumentationen tillgänglig vila på den som släpper ut produkten på gemenskapsmarknaden.

4. Ett anmält organ efter tillverkarens val skall utföra eller låta utföra kontroll av produkten med slumpvisa mellanrum. Bland färdiga produkter skall det anmälda organet på plats ta ut ett tillräckligt antal provenheter. Man skall undersöka dessa provenheter och utföra de provningar som anges i tillämpliga standarder enligt artikel 5.2 eller motsvarande provningar för kontroll av att produkten överensstämmer med tillämpliga krav i direktivet. Om en eller flera av de kontrollerade produkterna inte uppfyller dessa krav, skall det anmälda organet vidta lämpliga åtgärder.

Modul D: Kvalitetssäkring av produktion

1. Denna modul beskriver det förfarande genom vilket en tillverkare som uppfyller kraven i punkt 2 säkerställer och försäkrar att produkterna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget, och att de uppfyller kraven i detta direktiv. ►M1 Tillverkaren eller den som representerar honom inom gemenskapen skall anbringa CE-märkningen på varje apparat samt upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse. CE-märkningen skall åtföljas av identifikationsnumret för det anmälda organ som ansvarar för de kontroller som avses i punkt 4. ◄

2. Tillverkaren skall tillämpa ett godkänt kvalitetssystem för tillverkning, kontroll av färdiga produkter och provning enligt beskrivningen i punkt 3. Han skall vara underkastad övervakning enligt punkt 4.

3. *Kvalitetssystem*

3.1. Tillverkaren skall hos ett anmält organ, som han själv har valt, ansöka om att få sitt kvalitetssystem för de berörda produkterna bedömt.

   Ansökan skall innehålla

   — alla upplysningar av betydelse för den planerade produktkategorin,

   — dokumentation om kvalitetssystemet,

   — den tekniska dokumentationen för den godkända typen och en kopia av EG-typintyget.

3.2. Kvalitetssystemet skall säkerställa att produkterna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget och med de tillämpliga kraven i detta direktiv.

   Alla de faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren har tagit hänsyn till skall dokumenteras på ett systematiskt och överskådligt sätt i form av skriftliga riktlinjer, rutiner och anvisningar. Denna dokumentation av kvalitetssystemet skall möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, manualer och dokument.

   Dokumentationen skall framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

   — uppsatta kvalitetsmål samt ledningens organisatoriska struktur, ansvar och befogenheter när det gäller produktkvalitet,

▼B

— de tekniker, processer och systematiska förfaranden som skall användas vid tillverkning, kvalitetskontroll och kvalitetssäkring,

— de undersökningar och provningar som skall utföras före, under och efter tillverkningen och hur ofta dessa skall utföras,

— kvalitetsdokumenten, såsom granskningsrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer osv.,

— hur övervakning sker av att åsyftad produktkvalitet uppnås och att kvalitetssystemet fungerar effektivt.

3.3. Det anmälda organet skall bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om kraven i punkt 3.2 är uppfyllda. Överenstämmelse med dessa krav skall förutsättas för kvalitetssystem som följer tillämplig harmoniserad standard. Bland bedömarna skall minst en ha erfarenhet av bedömning inom berörd produktteknologi. Ett besök i tillverkarens lokaler skall ingå i bedömningsförfarandet

Organet skall meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt motiverat beslut om bedömningen.

3.4. Tillverkaren skall åta sig att fullgöra de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet och att vidmakthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.

Tillverkaren eller den som representerar honom skall underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras i systemet.

Det anmälda organet skall ta ställning till ändringsförslag samt avgöra om systemet med sådana ändringar fortfarande uppfyller kraven i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Organet skall meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet skall innehålla slutsatserna av undersökningen samt motiverat beslut om bedömningen.

4. *Övervakning på det anmälda organets ansvar*

4.1. Syftet med övervakningen är att försäkra sig om att tillverkaren på rätt sätt fullgör de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet.

4.2. Tillverkaren skall för kontroll ge det anmälda organet tillträde till lokaler för tillverkning, kontroll, provning och lagring och skall vidare tillhandahålla all nödvändig information, särskilt i följande avseenden:

— Dokumentation av kvalitetssystemet.

— Kvalitetsdokumenten, såsom granskningsrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer o.s.v.

4.3. Det anmälda organet skall regelbundet genomföra kontroller för att försäkra sig om att tillverkaren tillämpar kvalitetssystemet. Tillverkaren skall erhålla kontrollrapporter.

4.4. Det anmälda organet kan dessutom besöka tillverkaren utan förvarning. I samband med sådana besök kan det anmälda organet, om så behövs, utföra eller låta utföra provningar för att kontrollera att kvalitetssystemet fungerar på riktigt sätt. Det anmälda organet skall ge tillverkaren en besöksrapport och, om provning har utförts, en provningsrapport.

5. Tillverkaren skall under minst 10 år efter det att tillverkningen av produkten har upphört kunna förete följande för de nationella myndigheterna:

— Sådan dokumentation som avses i punkt 3.1 andra strecksatsen.

— Ändringar som avses i punkt 3.4 andra stycket.

— Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkt 3.4 fjärde stycket samt i punkterna 4.3 och 4.4.

6. Varje anmält organ skall till övriga anmälda organ lämna upplysningar av betydelse om utfärdade och återkallade godkännanden av kvalitetssystem.

▼B

Modul E: Kvalitetssäkring av produkter

1. Denna modul beskriver det förfarande genom vilket en tillverkare som uppfyller kraven i punkt 2 säkerställer och försäkrar att pannorna och anordningarna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget. ►M1 Tillverkaren eller den som representerar honom inom gemenskapen skall anbringa CE-märkningen på varje panna och apparat samt upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse. CE-märkningen skall åtföljas av identifikationsnumret för det anmälda organ som ansvarar för de kontroller som avses i punkt 4. ◄

2. Tillverkaren skall använda ett godkänt kvalitetssystem för kontroll och provning av färdiga pannor och anordningar enligt beskrivningen i punkt 3. Han skall vara underkastad övervakning enligt punkt 4.

3. *Kvalitetssystem*

3.1. Tillverkaren skall hos ett anmält organ som han själv har valt ansöka om att få kvalitetssystemet för sina pannor och anordningar bedömt.

Ansökan skall innehålla

— alla upplysningar av betydelse om den planerade kategorin av pannor eller anordningar,

— dokumentation om kvalitetssystemet,

— den tekniska dokumentationen för den godkända typen och en kopia av EG-typintyget.

3.2. Inom ramen för kvalitetssystemet undersöks varje panna eller anordning och utförs de provningar som anges i tillämpliga standarder enligt artikel 5 eller motsvarande provningar för kontroll av att produkten överensstämmer med tillämpliga krav i direktivet. Alla de faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren har tagit hänsyn till skall dokumenteras på ett systematiskt och överskådligt sätt i form av skriftliga riktlinjer, rutiner och anvisningar. Denna dokumentation av kvalitetssystemet skall säkerställa en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, manualer och dokument.

Dokumentationen skall framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

— uppsatta kvalitetsmål samt ledningens organisatoriska struktur, ansvar och befogenheter när det gäller produktkvalitet,

— de undersökningar och provningar som skall utföras efter tillverkningen,

— hur övervakning skall ske av att kvalitetssystemet fungerar effektivt,

— kvalitetsdokumenten, såsom granskningsrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer osv.

3.3. Det anmälda organet skall bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om kraven i punkt 3.2 är uppfyllda. Överensstämmelse med dessa krav skall förutsättas för kvalitetssystem som följer tillämplig harmoniserad standard.

Bland bedömarna skall minst en ha erfarenhet av bedömning inom berörd produktteknologi. Ett besök i tillverkarens lokaler skall ingå i bedömningsförfarandet.

Organet skall meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen och motiverat beslut om bedömningen.

3.4. Tillverkaren skall åta sig att fullgöra de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet och att vidmakthålla det på ett ändamålsenligt och effektivt sätt.

Tillverkaren eller den som representerar honom skall underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras i systemet.

Det anmälda organet skall ta ställning till ändringsförslag samt avgöra om systemet med sådana ändringar fortfarande uppfyller kraven i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Organet skall meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt motiverat beslut om bedömningen.

▼B

4. *Övervakning på det anmälda organets ansvar*

4.1. Syftet med övervakningen är att försäkra sig om att tillverkaren på rätt sätt fullgör de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet.

4.2. Tillverkaren skall för kontroll ge det anmälda organet tillträde till lokaler för kontroll, provning och lagring och skall vidare tillhandahålla all nödvändig information, särskilt i följande avseenden:

— Dokumentation av kvalitetssystemet.

— Den tekniska dokumentationen.

— Kvalitetsdokumenten, såsom granskningsrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer osv.

4.3. Det anmälda organet skall regelbundet genomföra kontroller för att försäkra sig om att tillverkaren vidmakthåller och tillämpar kvalitetssystemet. Tillverkaren skall erhålla kontrollrapporter.

4.4. Det anmälda organet kan dessutom besöka tillverkaren utan förvarning. I samband med sådana besök kan det anmälda organet, om så krävs, utföra eller låta utföra provningar för att kontrollera att kvalitetssystemet fungerar på riktigt sätt. Det anmälda organet skall ge tillverkaren en besöksrapport och, om provning har utförts, en provningsrapport.

5. Tillverkaren skall under minst 10 år efter det att tillverkningen av pannan eller anordningen har upphört kunna förete följande för de nationella myndigheterna:

— Sådan dokumentation som avses i punkt 3.1 tredje strecksatsen.

— Ändringar som avses i punkt 3.4 andra stycket.

— Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkt 3.4 fjärde stycket samt i punkterna 4.3 och 4.4.

6. Varje anmält organ skall till övriga anmälda organ lämna upplysningar av betydelse om utfärdade och återkallade godkännanden av kvalitetssystem.

▼B

BILAGA 5

Minimikriterier som skall beaktas då anmälda organ utses

1. Organet, dess chef eller den personal som har ansvaret för att utföra verifieringsprovning får inte vara konstruktör, tillverkare, leverantör eller installatör av de anordningar som de skall kontrollera, och inte heller representant för någon sådan part. De får varken delta direkt i konstruktion, tillverkning, avsättning eller underhåll av dessa pannor och anordningar eller representera parter engagerade i sådana aktiviteter. Detta utesluter inte att tekniska upplysningar kan utväxlas mellan tillverkaren och organet.

2. Organet och dess personal skall utföra verifikationsprovningarna med den största yrkesintegritet och tekniska kompetens och måste stå fria från all påtryckning och påverkan, särskilt av ekonomisk art, som kan inverka på deras bedömning eller resultatet av kontrollen, speciellt från personer eller grupper av personer med intresse av verifieringsresultaten.

3. Organet skall ha den personal och de hjälpmedel som behövs för att på ett riktigt sätt kunna utföra de administrativa och tekniska uppgifterna i samband med verifieringen. Det måste också ha tillgång till den utrustning som behövs för speciell verifiering.

4. Den personal som är ansvarig för kontrollen skall ha

   — grundlig teknisk och yrkesmässig utbildning,

   — tillräcklig kunskap om kraven på de provningar de utför och tillräcklig erfarenhet av sådana provningar,

   — förmåga att upprätta de intyg, protokoll och rapporter som utgör bevis om provningen.

5. Personalens opartiskhet skall garanteras. Personalens lön får inte vara beroende av antalet utförda provningar eller av resultaten av sådana provningar.

6. Organet skall teckna en ansvarsförsäkring såvida inte staten ikläder sig ansvarighet i överensstämmelse med nationell lag eller medlemsstaten själv är direkt ansvarig för provningarna.

7. Organets personal skall ha tystnadsplikt inom ramen för detta direktiv och varje föreskrift i nationell lagstiftning som meddelats för att genomföra direktivet (utom gentemot de behöriga administrativa myndigheterna i den stat där verksamheten bedrivs).